

# ตำบลต้นหยงโป

อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

ศาสนานำความคิด พลิกชีวิตให้พอเพียง





# สารบัญ

- ๐๖ สภาพแวดล้อม
- ๐๘ ความเป็นมา
- ๒๑ ก้าวเดินด้วยความปลอดภัย
- ๒๒ กลไกการขับเคลื่อน
- ๒๘ การขับเคลื่อนสู่ตำบลวิถีพอเพียง
- ๓๐ รูปธรรมความสำเร็จในพื้นที่
- ๓๘ แผนที่ความรู้
- ๔๐ ลครายจ่าย = เพิ่มรายได้
- ๔๔ ภาคผนวก



## นิยามความปลอดภัยของตำบลต้นหยงโป

"การดำเนินชีวิตตามแนวทางศาสนา (การใช้ชีวิตพอเพียง)  
เรารับเพียงพอกับเราจ่าย รู้ค่าของเงิน พอมีพอกิน  
กินในสิ่งที่ปลูก ปลูกในสิ่งที่กิน พอใจในสิ่งที่  
รักษาทุนที่มีอยู่ในชุมชน รักชาววัฒนธรรมชุมชน  
แบ่งปันความรู้ ซึ่งกันและกัน"

# โมเดลต้นหยงโป : สู่ความเป็นตำบลวิถีพอเพียง





# สภาพแวดล้อม

سلامัตคาค้าง...คันทงไป... ยินดีต้อนรับสู่คันทงไป

ตำบลที่เต็มไปด้วยความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ มีความหลากหลายของภูมิประเทศทั้งพื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่ราบ ภูเขา อ่าว แลคมและพื้นที่เกาะ มีหาดทราย ไขคหิน ขณะที่มีพื้นที่ช่วงกลางเป็นพื้นที่ปลูกสวนยางพารา สวนปาล์ม นาข้าวและพืชผลอื่นๆ แล้ว ยังมีมีความหลากหลายทางศาสนา หลากหลายวิถีการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น หากย้อนไปในประวัติศาสตร์ชุมชนจะพบว่า แต่เดิมคันทงไปหรือที่รู้จักกันว่า "แหลมคันทงไป" เคยเป็นจุดแวะพักเรือจากภูเก็ต-ตรัง-สตูล-รัฐเปอร์ลิส-เกาะปีนัง ทำให้มีการอพยพย้ายถิ่นฐานจากถิ่นอื่น พื้นที่เดิมคันทงไปนับถือศาสนาอิสลาม ๑๐๐% ว่าจึงกลายเป็นชุมชน ๓ วัฒนธรรม ไทยพุทธ ไทยมุสลิม และไทยเชื้อสายจีน ปัจจุบันชาวคันทงไปมีผู้นับถือศาสนาอิสลาม

จำนวนมากที่สุด ทำให้วิถีปฏิบัติของชาวมุสลิมมีความโดดเด่น กลายเป็นอัตลักษณ์ของตำบลคันทงไป รวมถึงวัฒนธรรม ประเพณี พิธีกรรมของชาวมุสลิม เช่น ประเพณีการเข้าสู่ันต์ เทศกาลถือศีลอด ฯลฯ โดยภาษาที่ใช้กันในชุมชนเป็นภาษาปากซ์ใต้และภาษามลายู แม้ว่าจะมีความต่างทางศาสนาก็ตามชาวตำบลคันทงไปสามารถอยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจ เป็นความหลากหลายที่เกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างกลมกลืน

ตำบลคันทงไปประกอบด้วย ๓ หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๑ บ้านคันทงไป หมู่ที่ ๒ บ้านหาดทรายยาว และหมู่ที่ ๓ บ้านบากันเคย มีพื้นที่ประมาณ ๒๐.๑ กิโลเมตร หรือ ๑๒,๕๖๒.๕ ไร่ ส่วนหนึ่งติดกับเกาะลังกาวิและรัฐเปอร์ลิส และมีการค้าขายไปมาหาสู่กัน ทำให้มีการรับวัฒนธรรมทางภาษา ศาสนา ตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิต เช่น การแต่งกาย ลักษณะของบ้านเรือน ฯลฯ ซึ่งคนพื้นเพส่วนใหญ่ยังคงยึดอาชีพประมงชายฝั่งสืบต่อกันมา 💧





# ความเป็นมา

แหลมเปาย์ หรือคันหยงเปาย์ เรียกตามคันมะม่วงหรือคัน "เปาย์" ในภาษามลายูที่ขึ้นอยู่ทางหัวแหลม นานเข้าจากเปาย์กลายเป็น "โป" หรือคันหยงโปในปัจจุบัน การพัฒนาในพื้นที่ที่ผ่านมา ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่และวิถีชุมชน โดยผ่านช่วงการพัฒนาในยุคต่างๆ คือ



## ■ พัฒนาการตำบล



### ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นยุควิถีมุสลิมแบบดั้งเดิม  
เกิดความสุขเมื่อได้ปฏิบัติ

ชีวิตของชาวบ้านอิงกับธรรมชาติ การตั้งบ้านเรือนอยู่ในบริเวณอ่าวหรือป่าชายเลนเพื่อใช้เป็นที่พักบังคลื่นลม และสะดวกขณะออกทะเลหาปลา ชาวคันหยงไปตระหนักรับต่อทรัพยากรทางทะเล การทำประมงจึงเป็นประมงแบบอนุรักษ์ คือการใช้เครื่องมือที่ไม่ซับซ้อน เช่นการวางเบ็ดราวในทะเล การใช้สวิงช้อนตัวเคย มาแปรรูปเป็นกะปิ มีการค้าขายกับมาเลเซีย

ต่อมาเริ่มมีการนำเครื่องมือทำการประมงขนาดใหญ่จากนอกพื้นที่เข้ามาในพื้นที่ เช่น เรืออวนลากขนาดใหญ่ เรือเหล่านี้ทวีจำนวนมากขึ้นทุกปี ทำให้ปริมาณของสัตว์น้ำลดลง สร้างผลกระทบต่อ

เรือประมงขนาดเล็กของชาวบ้านต้องออกไปหาปลาในน้ำลึกมากขึ้น และปลาบางชนิดก็เริ่มจะสูญพันธุ์

ด้านการปฏิบัติตามหลักศาสนาอิสลามเยาวชนอาศัยมัสยิดเป็นเสมือนโรงเรียนให้ความรู้ทั้งคุณธรรมและจริยธรรมแก่เยาวชน เมื่อมีโรงเรียนสายสามัญเข้ามาเปิดสอนในพื้นที่ ทำให้เยาวชนบางส่วนออกไปศึกษาต่อในโรงเรียนสายสามัญมัสยิดจึงถูกลดความสำคัญลง

ด้านวิถีเกษตรทำนาก็เริ่มจะลดพื้นที่การทำนาลงเพื่อลดต้นทุน ประกอบกับมีการนำพันธุ์ข้าวจากมาเลเซีย ซึ่งทนน้ำเค็มมาปลูกในพื้นที่น้ำกร่อยจนได้ผลดีและขยายพื้นที่เพาะปลูกออกไปในที่ลุ่มป่าชายเลนมากขึ้น





## พ.ศ. ๒๕๒๖-๒๕๔๘

### จากประมงสุนาข้าว ถนนหนทางและนาร้าง

ยุคการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เกิดการเปลี่ยนแปลงในชุมชนทั้งการประมงและการทำนากลายเป็นการพัฒนาตามนโยบายของภาครัฐ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระดับสังคมโครงสร้างท้องถิ่น คือ ผู้นำชุมชนจนส่งผลให้ชุมชนเกิดความขัดแย้ง มีการรวบรวมรายชื่อชาวบ้านเพื่อกดดันผู้นำชุมชน เหตุการณ์ลุกลามมาถึงเยาวชน ทำให้เยาวชนทะเลาะเบาะแว้ง และมีการยกพวกตีกัน

ยุคนี้เริ่มมีการสร้างถนนลูกรัง ถนนลาดยาง รวมถึงไฟฟ้าเข้าสู่หมู่บ้าน แต่กลับเป็นช่วงที่การทำนาต้องหยุดลงเพราะต้นทุนค่าปุ๋ย ค่าไถนาที่สูงขึ้น ขณะเดียวกันมัสยิดก็ถูกลดความสำคัญลง ไม่เป็นศูนย์รวมของชาวบ้านที่เหนียวแน่นเหมือนก่อน ถนนนำความเจริญเข้ามาได้ไม่นานคนนอกพื้นที่เข้ามาซื้อที่ดินทำนาโดยเฉพาะที่ดินคึกชายฝั่งทะเล

ชาวบ้านขายไปในราคาถูกเพื่อไปซื้อที่ดินในท้องถิ่นอื่นปลูกยางพารา ขณะเดียวกันมีการตัดถนนลูกรังผ่านป่าชายเลนและลาดยาง ทำให้การเดินทางสะดวกมากขึ้น

เรียกได้ว่าเป็นยุคเศรษฐกิจเฟื่องฟู สาธารณูปโภคพร้อมสรรพ การค้ากับประเทศเพื่อนบ้านคึกคัก เมื่อเศรษฐกิจล่อลวงตัวค่าใช้จ่ายก็สูงขึ้นตามมา ชาวบ้านต้องทำงานหนักขึ้นเพื่อให้พอกับรายจ่าย คนภายนอกเข้ามาหาประโยชน์ในพื้นที่ ขณะที่คนในพื้นที่เริ่มมีความเห็นแก่ตัวเพราะหาเงินลำบากมากขึ้น จนต้องออกไปหาเงินต่างถิ่น

## พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๑

### ยุคของการพัฒนา และการเรียนรู้ของชุมชน

ปี พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๑ เป็นยุคการพัฒนาที่เกิดการเรียนรู้ที่มีระบบมากขึ้น โดยมีหลายหน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ทั้งหน่วยงานในและหน่วยงานภายนอกท้องถิ่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ





## ■ กุญแจบาน

คันหยงโปเป็นตำบลที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และมีต้นทุนทางทรัพยากร ทั้งทะเล เกาะแก่ง และภูเขาอยู่มาก จึงมีวิถีที่โดดเด่นและนับว่าเป็นอัตลักษณ์ของ ชุมชนมุสลิมซึ่งเป็นชนกลุ่มใหญ่ สามารถแบ่งเป็นต้นทุนด้านต่างๆ ได้ ดังนี้



**ทุนทรัพยากรบุคคล** พื้นเพเดิมของตำบลคันหยงโปเป็น ชาวมุสลิมมีวิถีชีวิตที่อิงกับหลักปฏิบัติและหลักศรัทธาของศาสนา อิสลาม เมื่อผู้นำทางศาสนา เข้ามาทำงานภาคประชาสังคม จึงมี การผสมผสานการทำกิจกรรมบนพื้นฐานของหลักจริยธรรมและ คุณธรรม อุทิศตนต่อส่วนรวม มีจิตอาสาที่จะช่วยเหลือส่วนรวม อย่างเต็มกำลัง

**ทุนศาสนาและวัฒนธรรม** การยึดมั่นในหลักศาสนาและคอง วัซึ่งวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาอย่างเหนียวแน่น ในวิถีการดำเนิน ชีวิต ตั้งแต่เกิดจนเข้าสู่วัยชรา แรกเกิดจะมีพิธีรับขวัญ ตั้งชื่อ เมื่อ เริ่มโตเด็กจะได้เรียนศาสนาในช่วงเย็น พอโตเข้าเรียนระดับ ประถมจะต้องเรียนคาบศีกา และเมื่อถึงระดับมัธยมเข้าไปศึกษาต่อ ในตัวเมืองส่วนใหญ่จะเรียนโรงเรียนปอเนาะ และเมื่อเข้าวัยสูงอายุ มักจะนั่งฟังการบรรยายสอนศาสนา ทั้งนี้ ผู้นำทางศาสนาจะต้อง มีความเข้มแข็งในการยึดมั่นต่อหลักศาสนา ทำให้ความเจริญด้าน วัตถุตลอดจนสิ่งมัวเมาต่างๆ ไม่สามารถเข้ามาเปลี่ยนความคิด และ วิถีการดำเนินชีวิตของคนในชุมชน

**ทุนด้านทรัพยากรธรรมชาติ** สภาพทางภูมิศาสตร์ที่ถูกขนานบ ค้วยชายฝั่งทะเลทั้งสองด้านจึงกลายเป็นแหล่งรวมสัตว์น้ำตาม ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีคลอง ๒ สายหลักคือ คลองควายและ คลองไค้ะครุเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติ และชายหาด ธรรมชาติที่สวยงาม ๒ แห่งคือ หาดคันหยงโป และหาดทรายยาว และโขดหินไค้ะคีแก บริเวณลานหินธรรมชาติเป็นจุดชมตะวันตกดิน ที่สวยงาม ใกล้เคียง กันมีโขดหินใหญ่เรียกกันว่า ไค้ะกาหมาก เป็น โขดหินขนาดใหญ่ มีต้นไม้ร่มรื่น สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ได้ในอนาคต



**ทุนทางด้านการพัฒนา** เป็นทุนเดิมของตำบลที่สำคัญอย่างหนึ่ง ถือเป็นจุดเริ่มต้นของงานพัฒนาชุมชน ของผู้นำชุมชน แกนนำ และชาวบ้าน ทำให้เกิดทักษะและความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาชุมชนที่ไม่ได้ให้ความสำคัญแค่เรื่องเงินซึ่งกลายเป็นสาเหตุของความขัดแย้งและหวาคระแวง โดยมีหน่วยงานภาคีที่เข้ามาสนับสนุนและเสริมทักษะให้กับคนในชุมชน มี ๓ โครงการหลักๆ คือ

๑. โครงการฟื้นฟูศักยภาพชุมชนสตูล เกิดจากการรวมตัวของคนในพื้นที่ภายใต้การสนับสนุนจากสถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนาและธนาคารโลก เข้ามาส่งเสริมงานพัฒนาสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้กับชุมชนด้วยการสนับสนุนให้ชุมชนในพื้นที่มีการคิดทบทวนสภาพปัญหา ค้นหาศักยภาพชุมชน



จัดทำแผนงานโครงการ และบริหารจัดการงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน ทำให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้ มีการสืบค้นเรื่องราวของชุมชน แกนนำมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดการแก้ปัญหาของชุมชนด้วยชุมชน โครงการฯ มีเงินทุนหมุนเวียนทั้ง ๓ หมู่บ้าน ให้ชุมชนกู้เพื่อซื้ออุปกรณ์ประมงและประกอบอาชีพประมงในระดับกลุ่ม

๒. หน่วยงานของสำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เข้ามาหนุนเสริมด้านกระบวนการคิด ทักษะการเป็นผู้นำ สร้างให้ชุมชนมีกระบวนการของการมีส่วนร่วม โดยใช้เวทีชาวบ้านเป็นเครื่องมือแลกเปลี่ยนทางความคิด ค้นหาปัญหาชุมชน สำรวจความต้องการชุมชน ค้นหาจุดแข็งจุดอ่อน ผลลัพธ์ที่ได้ คือ เพิ่มศักยภาพทางความคิดรู้จักวิเคราะห์ตนเองรวมถึงชุมชน และทำให้เกิดกลุ่มแกนนำ กลุ่มคนทำงาน พร้อมทั้งจะร่วมพัฒนากับหน่วยงานอื่นๆ

๓. การสำรวจของโครงการความร่วมมือเพื่อแก้ปัญหาความยากจน จังหวัดสตูล ภายใต้การสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และเป็นพื้นที่ที่ประสบภัยสึนามิอีกตำบล





หนึ่งของจังหวัดสตูล เข้ามาส่งเสริมให้คนในชุมชนทำบัญชีรับ-จ่ายครัวเรือนและเป็นเครื่องมือในการฝึกให้ชุมชนรู้จักการวิเคราะห์ชุมชนด้วยตัวเอง

**ทุนทางภูมิปัญญา** ด้วยความหลากหลายด้านต่างๆ ในชุมชนทำให้ตำบลหันงปอ มีทุนทางภูมิปัญญาที่หลากหลายทั้งในเชิงอาชีพ เชิงงานศิลปะ เชิงความเชื่อและศรัทธา ฯลฯ สามารถแบ่งเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

- ด้านฝีมือการประดิษฐ์/หัตถกรรมและสิ่งก่อสร้าง เช่น การเย็บใบจากทำหลังคา การต่อเรือ/การสร้างบ้าน การทำวาว การเย็บผ้าใช้ขวานตัด การสานเสื่อด้วยใบลาน และการฉีกผ้าห่อศพ (มายัต)
- ด้านความเชื่อเยียวยาจิตใจ/รักษาแบบโบราณ เช่น ไสยศาสตร์สมุนไพร หมอตำแย หมอนวดโบราณ ซึ่งจะสืบทอดให้เฉพาะลูกหลานเท่านั้น
- ด้านการเกษตร เช่น การทำปุ๋ยหมัก ผักสวนครัว ฯลฯ
- ด้านการประมงพื้นบ้าน เช่น ทำไซปลา การจับกุ้งในรู การเกี่ยวปูในรู การคัดตกแตงอวน
- ด้านทักษะเฉพาะบุคคลหรืออื่นๆ เช่น การตีกลองเรียกกระเจง ฯลฯ





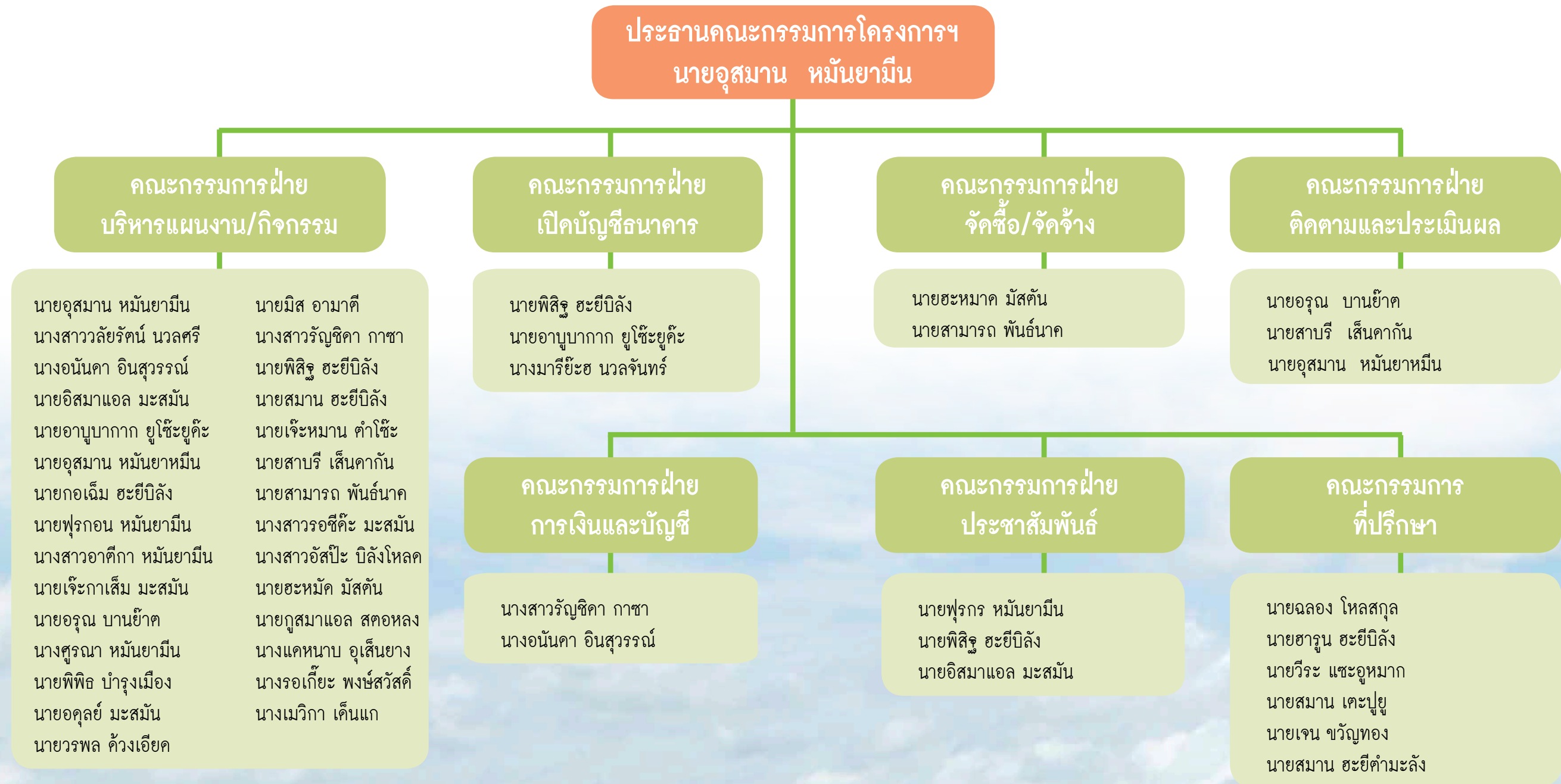
# ก้าวเดิน ด้วยความพอเพียง

ก่อนการเข้าร่วมโครงการรักษ้ำป่า สร้างคน ๘๔ ตำบล วิถีพอเพียงนั้น ตำบลคันหยงไปเป็นตำบลที่มีทุนเดิมในการทำงานร่วมกับเครือข่ายงานพัฒนาชุมชน มีแกนนำและคนทำงานที่เข้าใจงานชุมชนอยู่ส่วนหนึ่ง จึงได้มีการติดต่อประสานผ่านไปยังผู้นำชุมชน และอบต. เพื่อจะจัดเวทีทำความเข้าใจพร้อมๆ กับสำรวจความต้องการและความพร้อมของชุมชนในการเข้าร่วมและวางแผนการดำเนินโครงการฯ

แกนนำชุมชนมีการแบ่งกลุ่มปรึกษาและเห็นว่าจะจะเป็นผลดีทั้งตำบลหากร่วมโครงการฯ โดยคนในตำบลจะต้องเป็นผู้ดำเนินการหลัก และมี ปตท. คอยให้คำแนะนำ หนุนเสริมและกระตุ้นให้เกิดความคิด ชุมชนคันหยงไปจึงตัดสินใจเข้าร่วมโครงการฯ ระยะที่ ๒ ต่อมาระหว่างเดือนมิถุนายน - เดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๑ มีกระบวนการทำความเข้าใจกับชุมชน โดยเปิดเวทีชี้แจงความเป็นมา หลักการทำงานและหลักคิดของโครงการฯ ในช่วงที่มีการฝึกอบรมการเก็บข้อมูลเศรษฐกิจและพลังงาน (ECEN) และลงโปรแกรมประมวลผล ในเดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๑ 🔥



## คณะกรรมการโครงการฯ ตำบลต้นหยงโป





## คณะกรรมการโครงการฯ

คณะกรรมการโครงการฯ ของตำบลตันหยงโปถือเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนงาน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนทั้งผู้นำด้านศาสนา ผู้นำท้องถิ่นและท้องที่ รวมถึงหน่วยงานในพื้นที่ พิจารณาจากความเหมาะสมและความต้องการเข้ามาช่วยพัฒนาตำบลอย่างแท้จริง ทั้งนี้คณะกรรมการโครงการฯ แบ่งเป็น ๗ ฝ่าย ตามเป้าหมายและแนวทางของโครงการฯ ด้วยการเพิ่มฝ่ายประชาสัมพันธ์เข้ามาอีก ๑ ฝ่าย โดยซึ่งมีเยาวชนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารด้วย เพื่อจะได้รับรู้และมีส่วนร่วมในการทำงาน อีกทั้งยังสามารถสานต่อโครงการในอนาคตและเชื่อมโยงไปยังกลุ่มเยาวชนด้วยกันได้ ถึงแม้ว่าจะมีโครงการพัฒนาชุมชนอื่นๆ เข้ามาในชุมชนก่อนแล้ว แต่ยังคงขาดการมีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ในการพัฒนาและกิจกรรมต่างๆ และไม่เคยผ่านกระบวนการทำงานร่วมกันในระดับตำบล การเข้ามา



ของโครงการฯ ถือเป็นการกระตุ้นให้คณะทำงานโครงการได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และปรับแนวคิดในการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น โดยทุกขั้นตอนจะมีเจ้าหน้าที่ประจำภาคและเจ้าหน้าที่ประจำตำบลเป็นผู้ที่ช่วยในการให้ความรู้ เป็นที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด





## ทีมงานภาคสนาม ปตท.

กลไกที่สำคัญที่ทำให้โครงการดำเนินไปอย่างราบรื่นได้แก่ทีมงานภาคสนาม ปตท. ที่คลุกคลีอยู่ในพื้นที่ประกอบด้วย

**ที่ปรึกษาภาค** เสมือนเพื่อนร่วมงานที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำเป็นการเสริมแรงทางความคิดให้แก่คณะทำงานโครงการฯ และแกนนำชุมชนเพื่อนำไปวิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยตัวเอง เป็นการเสริมแรงทางความคิดยกระดับแกนนำในพื้นที่ให้มีบทบาทที่ช่วยส่งเสริมตำบลอย่างต่อเนื่อง

**เจ้าหน้าที่ประจำภาค** มีหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงให้กับเจ้าหน้าที่ประจำตำบล และประสานนโยบายจากส่วนกลางมายังชุมชน โดยจะเน้นการลงพื้นที่ และร่วมคิดร่วมแก้ปัญหาพร้อมกับชุมชน แผนการเคลื่อนงานภาคใต้จะแบ่งพื้นที่การทำงานเป็น ๖ โซน มีการหมุนเวียนเจ้าหน้าที่ประจำภาค สับเปลี่ยนระหว่างโซนเพื่อความเหมาะสม ตำบลตันหยงโป มีเจ้าหน้าที่ประจำภาคหมุนเวียนกันมา



ช่วยเคลื่อนกระบวนการทำงานถึง ๓ คน นับว่าเป็นโอกาสที่ชุมชนจะได้เรียนรู้และเพิ่มสีสันในการทำงานมากขึ้น

**เจ้าหน้าที่ประจำตำบล** ของตำบลตันหยงโปเป็นผู้มีประสบการณ์งานชุมชนของจังหวัดมาก่อน ประกอบกับเคยเป็นครูสอนศาสนาจึงนำหลักการทางศาสนามาประยุกต์เข้ากับหลักการทำงานและการวางแผนการทำงานทุกครั้ง ด้วยความเชื่อว่าทุกอย่างเป็นบททดสอบจากพระเจ้า ทำให้มีแรงผลักดันและอดทนต่อสิ่งเร้าที่เข้ามา ขณะเดียวกันก็ต้องใช้สมาธิ สติในการทำงาน รวมทั้งความตั้งใจและความพยายามสูงมาก โดยค่อยๆ ให้แกนนำเข้ามามีบทบาทและมีส่วนในการรับผิดชอบ เช่น การบันทึกการประชุม การบริหารจัดการงบประมาณ การสรุปรายงานงวด และทุกครั้งเมื่อทำกิจกรรมใดๆ เสร็จจะมีการสรุปบทเรียนร่วมกันทุกครั้ง ส่งผลให้ทั้งตัวเจ้าหน้าที่และแกนนำในพื้นที่เติบโตทั้งความคิดและวิธีการทำงาน รวมทั้งการยอมรับของคนในชุมชนสามารถทำงานได้อย่างราบรื่น 💧






## ■ การขับเคลื่อนสู่ตำบลวิถีพอเพียง

ตำบลคันหยงโป เข้าร่วมโครงการฯ ในระยะที่ ๒ เป้าหมายที่ตำบลต้องการ คือ **เป้าหมายแรก** ที่ต้องการคือการสร้างคนและการจัดการความรู้ชุมชน โดยเน้นที่การพัฒนาทักษะชุมชนเพื่อต้องการให้ชุมชนให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดความสามัคคีในกลุ่มแกนนำ ผลจากการดำเนินงานตามแผน มีแกนนำทั้งท้องที่และท้องถิ่นเข้าร่วมคิดร่วมทำ เกิดแผนพัฒนาตำบลที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

**เป้าหมายที่สอง** ต้องการพัฒนาเยาวชน โรงเรียน ครูและเยาวชน โดยเน้นที่งานพัฒนาเยาวชน มีการจัดอบรมค่ายคุณธรรม จริยธรรมและงานพัฒนาทักษะชีวิตของเยาวชน โดยมีเยาวชนเข้าร่วมอบรม หมู่บ้านละ ๕ คน ก่อให้เกิดการรวมกลุ่มของเยาวชนขึ้นในตำบล ที่มาจากตัวแทนทั้ง ๓ หมู่บ้าน

**เป้าหมายที่สาม** ต้องการสร้างพลังงานทางเลือกโดยมีผู้แทนตำบลจำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วยอบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำศาสนา ครู เยาวชน ไปศึกษาดูงานที่ ตำบลปริก อำเภอสะเคา จังหวัดสงขลา เพื่อเรียนรู้เรื่องเตาถ่านชนิดต่างๆ ซึ่งผลพลอยได้จากการศึกษาดูงานได้แนวคิดการจัดการกลุ่มองค์กร การบริหารจัดการกลุ่มองค์กรเชื่อมโยงกับชาวบ้าน และได้ความสามัคคีในตำบล หลังจากกลับจากการศึกษาดูงานมีการสรุปทบทวน และทำแผนอบรมการทำแก๊สชีวมวลเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ ๑ จุด

**เป้าหมายที่สี่** ต้องการจัดการความรู้โดยเน้นที่มีการสรุปทบทวนทันทีภายหลังการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การประชุมคณะทำงาน แกนนำและคณะกรรมการแบ่งหน้าที่กันทำตามความถนัด เช่น การบริหารจัดการงานพัฒนาตำบล การสร้างและผลิตพลังงานทดแทน และการจัดกิจกรรมด้านคุณธรรม และจริยธรรม 





## ■ รูปแบบความสำเร็จในพื้นที่ การพัฒนาคน สร้างคน



ภายหลังจากชุมชนตำบลตันหยงโป ประสบภัยจากคลื่นยักษ์สึนามิ เป็นต้นมา มีหลายหน่วยงานเข้ามาให้ความช่วยเหลือในงานพัฒนาชุมชนแต่ไม่ครอบคลุม ยังคงเกิดความขัดแย้งในชุมชน มีการร้องเรียนต่างๆ จนถึงการยกพวกตีกันของเยาวชน ต่อมา มีหน่วยงานภาคประชาสังคมเข้ามาพัฒนาระดับโดยการฟื้นฟูศักยภาพชุมชนสตูล ทำให้ชุมชนได้เรียนรู้การทำงานอย่างมีระบบ ได้วิเคราะห์ตนเอง วิเคราะห์ชุมชน ว่าต้องการอะไร มีปัญหาอะไร สาเหตุของปัญหาอยู่ที่ใด วิธีแก้ไขอย่างไร ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน เกิดการมีส่วนร่วม และนำเอาหลักปฏิบัติทางศาสนามาใช้ ประกอบกับความสัมพันธ์ที่มีฉันทะริศญาติทำให้ละลายพฤติกรรมในทางลบลงไปได้ ขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดการพัฒนาบุคลากรขึ้นจากการร่วมแสดงความคิดเห็น และกลายเป็นผู้นำชุมชนเกิดขึ้น

โครงการฯ ได้เข้ามาหนุนเสริมให้แนวความคิดของชาวตำบลตันหยงโปไปสู่เป้าหมาย โดยต่อยอดจากทุนชุมชนเดิมที่มีทั้งทุนทางธรรมชาติ ทุนทางสังคม มาช่วยสร้างเสริมบรรยากาศ สร้างเสริมให้

คนในชุมชนตื่นตัวที่จะเรียนรู้ ต้องการมีส่วนร่วม โดยสอดคล้องกับหลักคิดและวัตถุประสงค์ของโครงการฯ เริ่มจากการทำความเข้าใจระหว่างชุมชนกับโครงการฯ กระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน โดยใช้สื่อวิทัศน์ เรื่อง "เสียงกู่จากครูใหญ่" ซึ่งเป็นเรื่องราวของครูคนหนึ่งทุ่มเทการทำงานอย่างไม่ท้อแท้ต่อโชคชะตา มาสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดพลัง ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้การทำงานด้านพัฒนา และทำให้แกนนำในชุมชนอีกหลายคนต้องการเข้ามาช่วยขับเคลื่อนโครงการฯ เน้นที่การพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดโดยสอดคล้องกับคำสอนของศาสนาอิสลาม

จากนั้น โครงการฯ จึงนำแกนนำชุมชนไปศึกษาดูงานชุมชนต้นแบบ ที่ขับเคลื่อนในแนวทางวิถีพอเพียง ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนทางความคิด พฤติกรรม การเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนความคิดและสรุปงานร่วมกันระหว่างแกนนำ ครูโรงเรียนพอเพียงอาสาและเยาวชนที่ไปศึกษาดูงาน ทั้งนี้

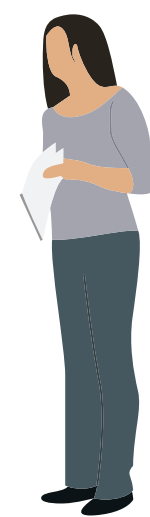




ยังมีการพัฒนาทักษะให้กับคนในชุมชน จนสามารถพัฒนาเป็นแกนนำและวิทยากรชุมชน สามารถผลักดันผู้นำเยาวชนรุ่นใหม่เข้าสู่การเป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยนในเวทีระดับโซนและเวทีเครือข่าย ๒๐ ตำบลได้และกลายเป็นพี่เลี้ยงให้ตำบลอื่นๆ ทั้งนี้ เนื่องจากพื้นฐานการดำรงชีวิตที่ยึดหลักปฏิบัติทางศาสนาอย่างเข้มแข็ง ซึ่งเป็นจุดเด่นที่เป็นอัตลักษณ์ที่เด่นชัดของตำบลต้นหยงโป

นอกจากนี้ยังมีการอบรมคุณธรรม จริยธรรม แก่แกนนำ ครั้วเรือนพอเพียงอาสา และเยาวชน โดยยึดหลักคำสอนในศาสนาอิสลามที่ว่า "การเรียนรู้เริ่มตั้งแต่อยู่ในท้องมารดาจนถึงหลุมฝังศพ" ดังนั้น จึงมีการเชิญวิทยากรมาพูดเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ความรู้แบบคู่ขนานกับแนวทางวิถีพอเพียง ร่วมไปกับความรู้ด้านศาสนาอย่างสอดคล้อง มีผู้หญิงและคนชราเข้ารับฟังการบรรยายหลังเที่ยงจนถึงบ่ายสามโมง ครึ่งละ ๑ วัน สัปดาห์เว้นสัปดาห์ เยาวชนฟังบรรยายช่วงค่ำถึงประมาณ ๒ ทุ่มสัปดาห์ละ ๒ วัน ส่วนผู้ชายจะฟังทุกวันหลังละหมาดมัฆริบหรือก่อนจะเข้าละหมาดอีซา และหลังละหมาดวันศุกร์ (คุตบะห์) เป็นประจำอยู่แล้ว

## การพัฒนา กลุ่มเยาวชนต้นกล้าตะวันแห่งตำบลต้นหยงโป



- ➔ ความแตกต่างของเยาวชนกลุ่มน้ำใสและกลุ่มน้ำขุ่น
- ➔ ความแตกต่างของเยาวชนต่างหมู่บ้าน
- ➔ ความคิดเห็นไม่ตรงกัน เพราะความต่างทางชนชั้น

จัดกิจกรรม  
ค่ายอบรม  
คุณธรรม  
โดย ผู้นำ  
ทางศาสนา  
เป็นแกนนำ

ทัศนคติ  
พฤติกรรม  
เปลี่ยนไป  
ในทางบวก  
และพัฒนา  
จิตใจ

มีการ  
รวมกลุ่ม  
ของเยาวชน

ขยายเป็นเครือข่ายเยาวชน



ปัญหาเยาวชนเป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งของชุมชน และเป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนาชุมชน จึงมีการแบ่งเยาวชนออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ "กลุ่มน้ำใส" เป็นเยาวชนเรียนในระบบทั้งโรงเรียนสายสามัญและสายศาสนา "กลุ่มน้ำขุ่น" เป็นเยาวชนที่จับกลุ่มอยู่ในชุมชน ไม่เรียนหนังสือ หรือเรียนหนังสือนอกระบบ ทำให้เกิดการเหยียดหยามคูห่มั่น จากผู้ใหญ่ในชุมชนว่าจับกลุ่ม มั่วสุม และก่อเรื่องตีกันกับเยาวชนใน/นอกหมู่บ้าน จากปัญหาดังกล่าว ได้มีการหยิบยกขึ้นมาวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาวิธีการ รูปแบบการแก้ปัญหา จึงมีการจัด



กิจกรรมเพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน จัดค่ายอบรมคุณธรรม จริยธรรมและพัฒนาทักษะชีวิต โดยใช้หลักปฏิบัติทางศาสนาอิสลามที่นับถืออยู่ โดยมีผู้นำทางศาสนาเข้ามาเป็นแกนนำ

เยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรม จะมีการรวมกลุ่มทำกิจกรรม และเยาวชนบางคนได้ยกระดับเข้าสู่การมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนงานพัฒนา กิจกรรมอื่นๆ ในชุมชน และมีการขยายเครือข่ายเยาวชนให้กว้างขวางออกไป ผลของการดำเนินกิจกรรมในปัจจุบัน มีการรวมกลุ่มเยาวชนแกนนำจากกลุ่มน้ำใสและกลุ่มน้ำขุ่นในนามกลุ่มเยาวชนต้นหยงโปต้นกล้าตะวัน ประชุมพบปะแลกเปลี่ยน มีการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและการศาสนา การทำงานร่วมกับภาคีการพัฒนาอื่นๆ ในพื้นที่ทั้ง สกว. มูลนิธิกองทุนชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การศึกษานอกโรงเรียน คณะกรรมการมัสยิดในพื้นที่

กิจกรรมต่างๆ มีการถ่ายทอดไปยังเยาวชนรุ่นเล็กถัดลงไป สามารถประเมินผลได้จากพฤติกรรมและการเลียนแบบของรุ่นพี่ที่ประพฤติตัวดีเป็นแบบอย่าง คือ ละหมาดเมื่อถึงเวลา กล่าวคำว่าสลาม กับเพื่อนหรือผู้ปกครอง ซึ่งได้รับเสียงสะท้อนจากผู้ปกครองและคนในชุมชนที่ดีมาก



## การทำบัญชีครัวเรือนสู่การพึ่งตนเอง

ครัวเรือนพอเพียงอาสา  
มีประสบการณ์จากโครงการสกว.

มีการทำบัญชีครัวเรือนอยู่แล้ว  
แต่ไม่ต่อเนื่อง  
โครงการฯ เข้ามาต่อยอด

วิเคราะห์ตนเอง

พบจุดอ่อนหรือ  
ค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น

ลดค่าใช้จ่าย  
- ทำผลิตภัณฑ์ที่ใช้  
ในครัวเรือน เช่น  
สบู่จากสมุนไพร  
- ปลูกพืชผักไม้กินเอง

ชุมชนวิถีพอเพียง  
ช่วยเหลือผู้อื่น  
ตามหลักศาสนา



ครัวเรือนพอเพียงอาสาที่เข้าร่วมโครงการฯ เคยมีประสบการณ์ในการทำบัญชีครัวเรือนมาแล้วแต่ไม่มีการตื่นตัวที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้น คณะกรรมการโครงการฯ จึงออกแบบการทำงานให้มีการติดตามผลอย่างจริงจัง มีการนัดหมายเพื่อนำสมุดบัญชีรายจ่ายมาวิเคราะห์ร่วมกันเพื่อเป็นการติดตามผล และยังมีกิจกรรมเสริมความรู้ให้แก่การอบรมการทำสบู่จากพืชในครัวเรือน เช่น ขมิ้น แดงกวา มะขาม น้ำผึ้ง ฯลฯ ถือเป็นการให้ความรู้เรื่องการลดค่าใช้จ่ายและรักษาสิ่งแวดล้อมควบคู่กันด้วย





การติดตามบัญชีครัวเรือนของครัวเรือนพอเพียงอาสา  
ทุกเดือน ทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงชัดเจน เนื่องจากคนทำ  
บัญชีครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง โดยปกติผู้หญิงมุสลิม  
จะไม่เปิดตัว แต่การเข้าร่วมโครงการฯ เป็นการเปิดโอกาส  
ให้ผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นและศักยภาพมากขึ้น และ  
กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นในที่ชุมนุม ปัจจุบันกลุ่มผู้หญิง  
ที่ทำบัญชีครัวเรือนยกระดับเป็นกลุ่มร้องเพลงอันนาเชด  
เพื่อแนะนำคำสอนให้ใช้ชีวิตที่ถูกต้องตามหลักศาสนา ซึ่ง  
สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ตรงกับวาระของท่านศาสนานบีมูฮัมหมัด  
(ซล.) ที่ว่าสมบัติที่ใช้ไม่หมดนั่นคือ ความพอเพียง 💧



## ■ แผนที่ความรู้



## รายชื่อแหล่งเรียนรู้ตำบลตันหยงโป

### ครัวเรือนเศรษฐกิจพอเพียง

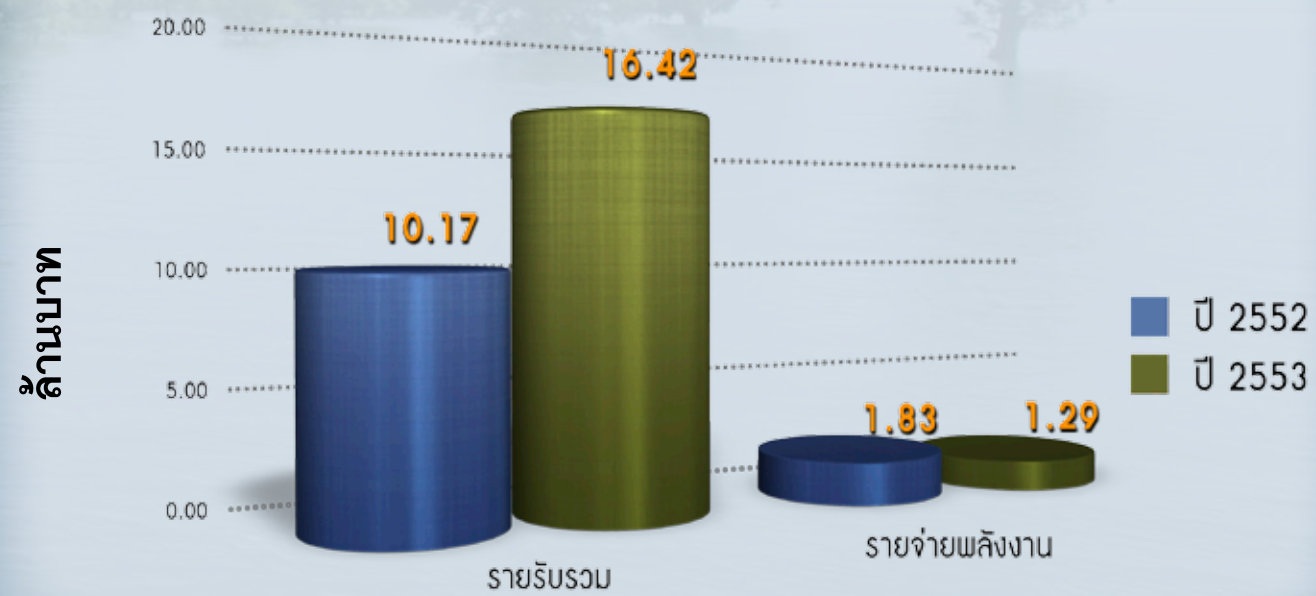
- ๑ นายอุสมาน หมั่นยามิน (พลังงานแก๊สชีวมวล)
- ๒ นายกอแจ่ม สะยิบิลัง (วิถีพอเพียง)
- ๓ นายอิสมาแอณ มะลัมมัน (เศรษฐกิจครัวเรือน)



## ■ ลดรายจ่าย = เพิ่มรายได้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเศรษฐกิจและพลังงาน ในภาพรวมของตำบลระหว่างปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓ พบว่า รายรับรวมปี ๒๕๕๓ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๒ เป็นเงิน ๖.๒๕ ล้านบาท คิดเป็น ๖๒% ของรายรับรวมปี ๒๕๕๒ ส่วนรายจ่ายด้านพลังงานปี ๒๕๕๓ ลดลงจากปี ๒๕๕๒ เป็นเงิน ๐.๕๔ ล้านบาท คิดเป็น ๓๐% ของรายจ่ายด้านพลังงานปี ๒๕๕๒ แผนภูมิ

แผนภูมิ ๑ เปรียบเทียบข้อมูลรายรับรวมและรายจ่ายพลังงานระหว่างปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓







ปริมาณการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ที่ลดลงจากการทำกิจกรรม  
ตลอดระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการฯ

ตำบลคันทองโปลลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ลงได้ ๕๑๕,๖๖๘ กิโลกรัม จากกิจกรรมปลูก  
ต้นไม้ พลังงานทดแทนที่ใช้แทนแก๊สหุงต้ม กิจกรรมรณรงค์การประหยัดพลังงาน และการทำปุ๋ยอินทรีย์

หน่วย : กิโลกรัม CO<sub>2</sub>

กิจกรรม	ปริมาณ CO <sub>2</sub> ที่ลดการปล่อยลง
ปลูกต้นไม้	491,260
การทำปุ๋ยอินทรีย์	102
พลังงานทดแทนที่ใช้แทนแก๊สหุงต้ม	18,013
กิจกรรมรณรงค์การประหยัดพลังงาน	6,293
รวม	515,668

หมายเหตุ : เก็บข้อมูลจากกลุ่มครัวเรือนพอเพียงอาสาที่เข้าร่วมโครงการฯ



# ภาคผนวก

## รายชื่อคนต้นแบบ

๑. นายอิสมาแอ มะสมัน : การทำบัญชีครัวเรือน
๒. นายสมาน สะยิปิลัง : การทำเกษตรอินทรีย์
๓. นายอุสมาน หมันยามีน : การดำรงชีวิตแบบวิถีพอเพียง

## รายชื่อครัวเรือนพอเพียงอาสา

- |                              |                            |                            |
|------------------------------|----------------------------|----------------------------|
| ๑. นายอุสมาน หมันยามีน       | ๒๑. นางสาวลี อูเลินยาง     | ๔๑. นายพิสิฐ สะยิปิลัง     |
| ๒. นายสามารถ พันธนาถ         | ๒๒. นางรุสนาณี ปุห์ยัง     | ๔๒. นางสาวรอฮะ สะยิปิลัง   |
| ๓. นางแคหนาบ อูเลินยาง       | ๒๓. นางสาวเปี้ยะ คักวี     | ๔๓. นายสมาน สะยิปิลัง      |
| ๔. นางสาวคือนัน๊ะ เค๊ะปูยู   | ๒๔. นางยะหยา บิหลังไหลค    | ๔๔. นางรอเกียะ สะยิปิลัง   |
| ๕. นายอรุณ บานย้าต           | ๒๕. นายเจ๊ะเล็ม มะสมัน     | ๔๕. นายกอเล็ม สะยิปิลัง    |
| ๖. นางวลัยรัตน์ นวลศรี       | ๒๖. นายอาเล็ม หยันยามีน    | ๔๖. นางสาวน๊ะ ทังปากถ้ำ    |
| ๗. นางอาค๊ะ น่ายูรี          | ๒๗. นายสมหมาย เรืองสว่าง   | ๔๗. นางเจ๊ะสุ คำแคสา       |
| ๘. นางยาวาเรียะ หมันยามีน    | ๒๘. นางมีน๊ะ อำมาตี        | ๔๘. นายอาร์ณ สะยิปิลัง     |
| ๙. นางสาวกนกพร หมัดตุกั      | ๒๙. นางศรีพันธ์ หยันยาหมีน | ๔๙. นางหวนนิกา สะยิปิลัง   |
| ๑๐. นายอาบูบากาก ยูโซ๊ะยูค๊ะ | ๓๐. นางสาวจินดา อิบคิ      | ๕๐. นางสาวน๊ะ สะยิปิลัง    |
| ๑๑. นายเจ๊ะหมาน คำโซ๊ะ       | ๓๑. นางมารียะ ทังปากถ้ำ    | ๕๑. นางอามินะ กูรีกัน      |
| ๑๒. นางอินน๊ะ ยูโซ๊ะยูค๊ะ    | ๓๒. นางจำ อำมาตี           | ๕๒. นางเจ๊ะโสบ มงเล้ย      |
| ๑๓. นายเจ๊ะกาเล็ม มะสมัน     | ๓๓. นางสาวนีนี หมัดอูเลิน  | ๕๓. นางวาตี สะยิปิลัง      |
| ๑๔. นางฟาตีมะ ยูโซ๊ะยูค๊ะ    | ๓๔. นางสาวฟีนะ บิสนุม      | ๕๔. นางมีน๊ะ ปิตุมานนท     |
| ๑๕. นางสาววัลลย์ หมันยามีน   | ๓๕. นางเมวิกา เค็นเก       | ๕๕. นางยามิล๊ะ หมัดเค๊ะสัน |
| ๑๖. นางอัสนา ปูนหยัง         | ๓๖. นายอคุลย์ มะสมัน       | ๕๖. นางมะหนิ บิสนุม        |
| ๑๗. นางมัยยัม หยันยามีน      | ๓๗. นางสาววาตี สะยิปิลัง   | ๕๗. นางอัศนา ปูนยัง        |
| ๑๘. นายสมาน สะยิคำมะลัง      | ๓๘. นางสาวน๊ะ สะยิปิลัง    | ๕๘. นายเล็ม หลงจิ          |
| ๑๙. นางสาวสุจิต โค๊ะกาปี     | ๓๙. นางกัลยา แซ่อูหมาก     | ๕๙. นางรานา มะสมัน         |
| ๒๐. นางรัตนา คชรัช           | ๔๐. นางฟาตีมะ มณีโสกา      | ๖๐. นางสาวนุณ บิสนุม       |

๖๑. นายยม มะสมัน
๖๒. นางแซะฮะ กูรีกัน
๖๓. นายชาตรี บิหลังเจ๊ะ
๖๔. นางเจ๊ะฮา สะยิปิลัง
๖๕. นางสาวรอฮะ สะยิปิลัง
๖๖. นายภูตรา บิสนุม
๖๗. นางสาววรรณ บินละ
๖๘. นางญาลีหา หีมสุวรรณ
๖๙. นางสาวฟาตีมะ ะสา
๗๐. นายสมาแอ สุภาวีระ
๗๑. นายสาบรี เล็นคากัน
๗๒. นางอนิสา อูเลิน
๗๓. นางสาวรัญชิตา ภาษา
๗๔. นายมิส อำมาตี
๗๕. นายปัญญา ใบปัญญา

๗๖. นางรอฮานา อำมาตี
๗๗. นายอับดุลการิม กรมเมือง
๗๘. นายรอคอวัน หยันยูโซ๊ะ
๗๙. นายรอสลี ภาษา
๘๐. นางอนันดา อินสุวรรณ
๘๑. นางรอฮานี นิสาเละ
๘๒. นายอิสมาแอล มะสมัน
๘๓. นายกูสมาแอ สดอหลง
๘๔. นางสาวสาธิตา กรมเมือง
๘๕. นางสาวนีนี ปือแน
๘๖. นางแอะ เล็มเป่ง
๘๗. นางรอสนา เค็นคู
๘๘. นายอับดุล บ้างาม
๘๙. นางสาวฟาตีมะ หยันยามีน
๙๐. นายยาหยา เค็นคู

๙๑. นางบี๊ะ โซคงาม
๙๒. นางอาษา มะสมัน
๙๓. นายสมะแอ ยูเหล่
๙๔. นางย่า โค๊ะกาปี
๙๕. นางรอหิมะ มะสมัน
๙๖. นางฟาตีมะ เทบสัน
๙๗. นางเจ๊ะรอมาลี หลงจิ
๙๘. นายสมคิด เหมปันตัน
๙๙. นายสมาน หยันยูโซ๊ะ
๑๐๐. นางค๊ะ ยูเหล่
๑๐๑. นางสมจิตร แลหมัน
๑๐๒. นางซัลมา มะสมัน
๑๐๓. นายอับดุลอาซีซ สะยิปิลัง
๑๐๔. นางสาวสุภัทสร หมดหวัง
๑๐๕. นางสาวฮิมา มะสมัน

## ทีมงานภาคสนาม ปตท.

เจ้าหน้าที่ประจำตำบล	นางนุริยะฮ์ นุ้ยเค็น
เจ้าหน้าที่ประจำภาค	นางนุรไอนี นนทพิพัฒน์
ที่ปรึกษาภาค	นายเสรี จุ้ยพริก





บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)  
๕๕๕ ถนนวิภาวดีรังสิต จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐  
โทร. ๖๖(๐)-๒๕๓๘-๒๐๐๐  
[www.pttplc.com](http://www.pttplc.com)